

Seniorhænder til Afrika og Asien - ShAA

ShAA-Nyt nr. 6 - 2007

30. juli 2007

Indhold

Leder - ShAA – efter 2 år	1
Nyt fra ShAA-projektet i Osu / James Town – Accra – Ghana.....	2
Ny støtte til bedstemødrene	4
Ny Afrika politik.....	4
Er ikke også den ældre generation i stor udstrækning fattige!.....	4
HelpAge International.....	5
Maame "N", 90, Ghana.....	5
København gruppen.....	6
Studierejse 2008.....	7
ShAA medlem af Projektrådgivningen.....	7
ShAA projekt 2008	7
Bliv medlem af Seniorhænder til Afrika og Asien! Og gør en forskel for 200 kr.....	8
ShAA's bestyrelse og adresser:	8

Leder - ShAA – efter 2 år

Seniorhænder til Afrika og Asien har nu eksisteret i to år. Foreningen blev stiftet af en lille kreds af personer – flere med erfaring fra udviklingsarbejde i 3.verden – den 9. juni 2005. I den anledning kan det være nyttigt at gøre sig nogle overvejelser over den udvikling, som ShAA har gennemgået.

Fra starten var der en ikke ringe interesse for foreningen. Det var især inden for pædagogverdenen, at denne interesse viste sig – efter en omtale i BUPL's blad "*Børn & Unge*". Men det tager tid at opbygge ikke blot en forening, men især de aktiviteter og projekter, som skal være foreningens formål og eksistensberettigelse.

Vores oprindelige (og naive) ide om, at en eksisterende hjælpeorganisation ville stille ekspertise og netværk til rådighed med henblik på at organisere seniorer og sende dem til Afrika og Asien og der hjælpe forældreløse børn, havde overhovedet ingen gang på jorden. Vi måtte erkende, at vi selv måtte udvikle ideen fra grunden af. Ikke desto mindre fik vi alligevel en foræring, nemlig kontakten til tre ghanesiske bedstemødre, der havde taget ansvaret for deres børnebørn, fordi disses forældre var døde eller på anden måde ikke til stede for deres børn.

Selvom det var et skridt til siden i forhold til ShAA's oprindelige ide – at sende seniorer og ikke penge – besluttede vi at understøtte disse svage familier, således at de tre drenge, der drejer sig om, kan få tid til at få sig en skoleuddannelse. Hele denne historie kan læses i tidligere numre af ShAA-Nyt eller på shaa.dk og skal derfor ikke gentages her.

Men projektet blev betragtet som en løftestang til at komme i gang, at bygge foreningen op, skabe medlemsaktiviteter og mobilisere medlemmer. Så kunne vi senere blive stærke nok til det der med at sende seniorer ud. Dette har allerede givet resultatet, idet vi har startet en "københavn-gruppe", som bidrager til udbygge kontakter og samarbejde med andre orga-

nisationer, herunder Seniorer uden Grænser, samt arbejder med at udvikle aktiviteter, der skal skabe indtægter til støtte for bedstemorprojektet og de børn, de har påtaget sig ansvaret for.

Først senere så vi, at her havde vi pludselig det, vi havde brug for, nemlig en målgruppe for indsats i forhold til vores oprindelige ide, nemlig at støtte udsatte børn og unge. Andetsteds i dette nummer af ShAA-Nyt kan du læse de første udkast til et nyt projekt, som ganske vist kun er i støbeskeen, men som for alvor kan skabe muligheder for seniorer at yde en indsats out there. Ideen er dels at vejlede og støtte de bedstemødre, der har ansvar for deres børnebørn, i at etablere netværk, hvorigennem de kan udveksle erfaringer og gensidigt styrke hinandens indsats over for børnene. Dels at afholde workshops, der styrker bedstemødrenes kompetence med hensyn til bl.a. sundhed og hygiejne (bl.a. om HIV/AIDS), børns udvikling og indkomstgenererende aktiviteter. Projektet forventes præsenteret for Projektrådgivningen i løbet af 2008.

At skabe en NGO og et hjælpeprogram for svage grupper i verden er et hårdt og møjsommeligt arbejde. Men stiller vi bakspejlet tilbage til tiden omkring ShAA's stiftelse, så kan vi i dag konstatere en klar udvikling organisatorisk og især i formuleringen og realiseringen af foreningens målsætning. Der er dog lang vej endnu, så vi må videre...

Hilsen – ShAA bestyrelsen

Nyt fra ShAA-projektet i Osu / James Town – Accra – Ghana

Som omtalt i ShAA-Nyt nr. 5 måtte vi tage én af de hidtidige bedstemødre ud af støtteprogrammet, fordi vi blev klar over at denne allerede fik økonomisk støtte fra et familiemedlem, der boede og arbejdede i Tyskland. Det har hele tiden været holdningen at de bedsteforældre, der blev inddraget i programmet, skulle findes blandt de mange ældre bedsteforældre, der har taget ansvaret for deres børnebørn, og som ikke havde andre muligheder for støtte end det deres naboer gav dem eller deres børnebørn kunne tjene ved tilfældigt arbejde.

På den baggrund besluttede bestyrelsen at Svend i forbindelse med anden opgave i Ghana i april / maj i samarbejde med Street Academy og Joyce (vor lokale kontakt person) skulle forsøge at finde frem til en ny tredje bedstemor, der opfyldte kriterierne for at være med i programmet. Svend havde allerede i forbindelse med besøget i februar aftalt med Joyce, at hun skulle prøve at finde frem til nogle mulige kandidater, som kunne besøges i maj.

Derfor havde Joyce allerede et forslag til en ny deltager i programmet. Der var dog ikke så meget at diskutere, idet den ene synes at være i en så problematisk situation med 4-5 børnebørn, at det umiddelbart synes at være en værdig kandidat, hvis det er rimeligt at udtrykke sig således al den stund det handler om en person, der virkelig tilhøre den mest fattige del af befolkningen. Det eneste umiddelbare spørgsmål var om det var ok at inddrage pågældende i programmet, da denne ikke boede i Osu, men det tilgrænsende lokale område James Town. Det ville jeg dog ikke tage stilling til, før jeg havde besøgt stedet, idet James Town generelt set ikke synes at være præget af den samme grad af fattigdom som Osu, når én blot kører igennem området.

James Town er vokset fra at være et fiskerleje til at være en bydel i Accra, som i dag i høj grad er præget af at kystfiskeriet er under stærk forandring og langt vanskeligere end tidligere, fordi fiskerne dels skal længere ud i Guinea bugten end tidligere for at finde frem til fiskene, dels at store oceangående trawler nærmest har støvsuget de kystnære områder for fisk. Det betyder at en meget stor del af befolkningen – der bor mellem 6-700.000 i James

Town, heraf er omkring 7-8.000 gadebørn og unge – ikke har det samme indtægtsgrundlag som tidligere, hvilket området da også bærer præg af. Det var derfor heller ikke overraskende for mig, da vi mødt den pågældende bedstemor, at vi kun skulle ganske få meter væk fra gaden, før fattigdommen var slående og meget påtrængende.

Derved blev mødet med Mrs. Leticia Adei Djani allerede fra starten præget af de forstemmende omgivelser, hun sad i sammen med adskillige børn, hvoraf 4-5 var børnebørn medens resten hørte til naboerne. Mrs. Leticia havde tidligere ernæret sig og hendes børnebørn ved at sælge kyllinger. Det foregik ved at hun havde aftaler med andre om at købe deres små kyllinger, hvorefter hun fedede dem op og enten solgt dem levende, slagtede eller tilberede dem. Det havde hun ikke været i stand til at gøre de sidste par år, og var nu overladt til det som naboer eller andre gav hende, af det lidt de selv havde.

Mrs. Leticia og George med 2 andre børnebørn

Nogle af naboerne havde påtaget sig ansvaret for at nogle af børnene fik mad, men 3-4 af dem boede sammen med hende i et rum på omkring 15 kvadratmeter – nærmest en lille garage uden vinduer – hvor de sov på tæpper eller anden tilfældigt på cement gulvet uden senge eller andet alment udstyr. Leticia er 70 år, men jeg fik indtrykket af at hun var dårligt gående, idet hun ikke under besøget rejste sig, og det er bestemt ikke normalt i Ghana, at selv ældre mennesker ikke rejser sig og siger goddag til en fremmed og især en fra Europa. Hun forsøgte at holde sammen med de 3-4 af børnebørnene, men synes det var vanskeligt især med George Acquah på 11 år, den ældste af børnebørnene. Han havde tidligere været indskrevet i den lokale skole, men de sidste par år havde hun ikke været i stand til at holde ham med skoleuniform og materialer, og derfor var han holdt op at komme i skolen. Det var lidt usikkert hvorfor Georges forældre ikke var der, Leticia udtrykte at de ikke havde set noget til hans far i flere år og hans mor, havde været meget syg i lang tid, og var ikke til stede mere. Om det betød at hun reelt var død eller forsvundet blev ikke klart, det var tydeligt at hun ikke ville snakke mere om det, og jeg ville ikke i den situation spørge om mere.

På den baggrund mente jeg at det var rigtig at inddrage mrs. Leticia Adei Djani i støtte programmet men samtidig gøre det betinget af, at George Acquah blev indskrevet i Street Children Academy for at følge deres skole program de næste 2-3 år, således han efterfølgende kunne komme ind på en offentlig skole. Det accepterede bedstemoderen og Street Children Academy, hvorefter mrs. Leticia er blevet den nye tredje bedstemor i vort støtte program.

I næste ShAA-Nyt håber jeg at kunne bringe aktuelt nyt om hvad der sker for de 2 bedstemødre, der nu har været med i programmet næsten 1 år og hvordan deres børnebørn klarer sig. Det var meningen at jeg skulle have haft tid til at mødes med dem, men på grund af andre presserende opgaver, måtte disse møder udsætte til et kommende besøg.

Svend Laursen

Ny støtte til bedstemødrene

Siden sidst har enkelte medlemmer fulgt opfordringen til at indbetale særlige støtte bidrag til projekt "bedstemor", det har betydet at vi kunne indbetale i alt 350 US\$, således vi pt. har midler til at støtte de nuværende bedstemødre til sidst på året. Vi siger hermed tak for bidragene.

Ny Afrika politik

I juni måned var Regeringens Nye Afrika politik til offentlig debat bl.a. via Udenrigsministeriets hjemmeside. I forbindelse med debatten deltog jeg i et debattmøde og efterfølgende diskussion. I en anden forbindelse havde jeg en kort snak med en medarbejder fra Danida, hvor jeg havde lejlighed til at spørge denne om, hvorfor den ældre generation i Afrika var helt usynlig i Regeringens oplæg. Svaret var, at de ældre ikke mere var erhvervs duelige og derfor uinteressante. Dertil kunne jeg kun udtrykke, at der reelt var ganske mange i 3.verden, der på grund af forskellige omstændigheder havde påtaget sig ansvaret for deres børnebørn, fordi forældrene af forskellige grunde ikke var mere. Det var anledningen til at jeg skrev efterfølgende indlæg til UM's offentlige debat.

Svend Laursen

Er ikke også den ældre generation i stor udstrækning fattige!

Først vil jeg rose, at UM har taget initiativ til denne debat, og tak for muligheden for at være med til mødet 19. juni på Københavns Universitet.

Jeg vil med dette indlæg forsøge at rette fokus mod en stor gruppe, der sjældent nævnes i indsatsen overfor fattigdom, nemlig især ældre kvinder (primært bedstemødre) der har på taget sig ansvaret for at sørge for at deres barnebarn / børnebørn får en rimelig opvækst til trods for at deres forældre ikke er tilsted mere, enten fordi de er rejst fra fattigdommen i forsøg på at få en bedre tilværelse, men har "glemt" deres børn, eller fordi de p.g.a. bl.a. AIDS relaterede sygdomme er døde. Vi ved med al for stor sikkerhed at der i Afrika er et overvældende antal bedsteforældre - især ældre kvinder - der har påtaget sig en opgave, de for længst skulle være fri for, men der er ikke andre, som kan og vil gøre det. Og fra forskellige undersøgelser er det belyst, at een af årsagerne til det uhyggeligt store antal gadebørn i Afrikanske storbyer har at gøre med, at den traditionelle storfamilie ikke eksisterer mere, og at børn bogstaveligtalt sendes væk fra deres fødested, fordi ingen kan tage sig af dem. I den udvikling er det helt afgørende at den ældre generation påtager sig en opgave, de reelt ikke har muligheder for at kunne løfte, nemlig at sikre deres børnebørns barndom og ungdom. Jeg ved godt, at der er tale om en befolkningsgruppe, der er meget lidt erhvervsaktive, og at det derfor ikke er in at inddrage de ældre generationer i udviklingsprogrammer. Men de ældre generation kan i dag ikke undværes i mange Afrikanske samfund, fordi forældre generationen i alt for mange tilfælde ikke er tilstede. Hvis de ældre ikke påtog sig denne opgave, ville der med garanti være langt flere børn og unge, som ville være henvist til gaden og dermed til en fremtid, der meget let vil være det modsatte af at være en styrke for samfundenes udvikling.

Jeg håber der i den kommende diskussion om den nye Afrika politik også vil være plads for at Danske NGO'ere kan medvirke til at inddrage de ældre generationer i de Afrikanske samfund i udviklingsarbejdet, således de ældre der har påtaget sig en ofte umulig men nødvendig opgave, også kan drage nytte af udviklingsarbejdet. Det er rigtigt at den ældre generation ikke er fremtiden som sådan, men de er alt for ofte den eneste fremtid deres børnebørn har, og hvis disse ældre ikke støttes, er der stor risiko for at store grupper af børn og unge ender i dyb fattigdom og så er vi blot med til at sikre en fødeline til fattigdommen frem for at bekæmpe den.

Venlig hilsen - svend laursen - ShAA (Seniorhænder til Afrika og Asien)

HelpAge International

I forbindelse med at Aidsnet – et dansk netværk af NGO'ere der har HIV-AIDS som hoved fokus – i deres kommende nyheds brev ville skrive om ShAA og vort "Bedstemor" projekt i Ghana, blev vi opmærksom på "HelpAge", der er et verdens omspændende netværk for NGO'ere, der organiserer seniorer og samtidig har som formål at støtte fattige ældre i 3.verden. Det viste sig at HelpAge bl.a. støttede ældre, der har påtaget sig ansvaret for deres børnebørn, fordi forældrene enten er døde på grund af HIV/AIDS udviklingen eller af andre grunde ikke er i stand til at tage vare på deres børn.

HelpAge's mission er på globalt niveau at arbejde med og for at udsatte ældre får forbedre deres aktuelle livsvilkår. Deres vision er at lokale og nationale myndigheder, donorer og lokalsamfund erkender ældre menneskers rettigheder og behov. HelpAge støtter fattige ældre i 3.verden ved at sætte fokus på ældres:

- ret til og udvikling af social sikkerhed
- adgang til fri sundhedspleje og social pension
- inddragelse i indsats overfor HIV/AIDS som ressourcer eller som personer der er HIV positive PLWHA (people living with HIV/AIDS)
- medvirken i udvikling af levevilkårs strategier, der inddrager social sikkerhed for ældre
- inddragelse i programmer der imødegår nødsituationer og katastrofer
- ret til ikke at blive diskrimineret eller misbrugt / mishandlet
- ret til at stemme (politisk) både nationalt og internationalt

Umiddelbart synes det måske ikke naturligt for ShAA at indgå et samarbejde med HelpAge International, men da organisationen har erfaringer med at støtte bedsteforældre, der har påtaget sig ansvaret for deres børnebørn, var det nærliggende at tage kontakt til dem for evt. at kunne trække på deres erfaringer. Det viste sig at de på deres hjemmeside – www.helpage.org – havde mange publikationer med deres erfaringer og kontakter. Herved blev det klart, at der er en HelpAge afdeling i Ghana, som vi har besluttet at etablere kontakt til og eventuelt udvikle et samarbejde med. I Danmark er Ældresagen medlem af HelpAge International.

Det er tænkeligt at vi fra tid til anden i ShAA-Nyt vil bringe nyt fra HelpAge og især fra de projekt erfaringer, de har fra deres programmer med Bedsteforældre og deres børnebørn, men også andre erfaringer kunne være interessante som f.eks. den efterfølgende artikel..

Maame "N", 90, Ghana

HelpAge Ghana har sat fokus på et helt særligt problem for nogle ældre især i Vest Afrika, nemlig hekseri og trolddom. En tildragelse i Kumasi fortæller lidt om problemstillingen. Kumasi er Ghana's næststørste by og hovedsæde for Ashanti kulturen, der igennem historien

har været den dominerende kultur i Ghana og reelt årsagen til at koloni magterne aldrig kom længere ind i Ghana end langs kysten – Guldkysten. Maame "N" er en spinkel 90 årig kvinde, boende i Kumasi og være dement med tendens til at gå fra hendes hjem. En nat hvor hun gik ind på en nærliggende beboelse blev hun udsat for vold og misbrug adskillige gange og anklaget for trolddom og hekseri før en ung mand to hende til det lokale politi station og mistænkte hende for hekseri med ham. Nogle vidner fortalte, at de havde set hende sidde ved muren til deres hus, hvor de hånede hende og ikke ville give hende mad. Politiet satte hende i forvaring for at beskytte hende mod den vrede mængde, der havde samlet sig som et resultat af beskyldningerne mod hende, men politiet tog ikke imod anklagerne eller arresterede den, der havde udsat kvinden for vold. En lokal radio station bragte som en nyhed, at en heks var blevet taget på fersk gerning, hvilket resulterede i at en stor menneskemængde samlede sig udenfor politi stationen og forlangte at komme til at se hekksen. Heldigvis genkendte en i mængden Maame "N" og kunne fortælle politiet hvem hun var og at hun blot var metal syg.

I den situation greb HelpAge Ghana ind og støttede Maame "N" i hendes rettigheder, men havde HelpAge ikke gjort det, ville ingen have taget notits af sagen og kvinden ville formentlig fortsat have været udsat for beskyldninger om hekseri, med efterfølgende mulighed for helt at blive udstødt af lokalsamfundet. En situation der ikke er ualmindelig især i det nordlige Ghana, hvor enlige ældre kvinder let kommer i den samme situation og bliver udstødt af samfundet.

Artiklen var blot for at belyse hvor vanskelige forhold nogle ældre har det i dette tilfælde i Ghana, men det er desværre ikke noget særtilfælde i mange Afrikanske lokalsamfund, der fortsat bærer præg af tidligere tiders tro på trolddom og hekseri for ikke at tale om hekседoktoren, der fortsat har betydning især i fjerntliggende landsbyer.

Kilde HelpAge Ghana 15.11.2006 (oversat af svend laursen)

København gruppen

De 3 Københavnerne, der som omtalt i ShAA-Nyt nr. 5 har formet en aktiv gruppe, har siden dels fastholdt kontakten til Seniorer uden grænser (SuG) og deres hovedstads gruppe og dels begyndt at fremstille postkort, som skal sælges til fordel for vort projekt "Bedstemor" i Accra. Vi er desuden ved at etablere en kontakt til personer i Accra, der kan medvirke i fremstilling af forskellige mindre ting, der ligeledes skal sælges til fordel for projektet. Vi håber det over tid lykkedes at videreudvikle gruppen til at være den første lokalgruppen under ShAA.

Gruppen vil meget gerne deltage i lokale arrangementer, hvor vi kan fortælle om ShAA og vort "Bedstemor" projekt, og samtidig være med til at gøre ShAA mere kendt i offentligheden. Skulle nogle kende til lokale arrangementer, hvor ShAA kunne medvirke og evt. gøre opmærksom på vort Ghana projekt, vil vi meget gerne kontaktes. Skulle der ligeledes være medlemmer i Københavns-området, der har lyst til at være lidt mere med i det lokale arbejde, er alle meget velkommen. Der er ikke krav om særlige erfaringer eller viden, hvis det er nødvendigt tilegner vi os det sammen. Henvendelse kan rettes til Susanne Birkvad Petersen på 44 949 607 eller Gunver Lerche på 35 267 805, som kan fortælle hvor og hvornår gruppen mødes næste gang.

Gruppen har påtaget sig en ganske interessant opgave, nemlig at være arrangør af en Studierejse til Ghana i efteråret 2008. Desuden undersøger vi i øjeblikket muligheden for at medvirke ved FAIR Fæled Festival 25. til 26. august, hvor vi gerne vil være med vor plan-

che og fortælle om ShAA samt forsøge at sælge de postkort vi er i gang med at fremstille. Skulle nogle af medlemmerne have lyst til at være med, kan besked gives til Susanne eller Gunver.

Studierejse 2008

På seneste bestyrelsesmøde besluttedes det at arbejde for at gennemføre en Studierejse til Accra / Ghana i efteråret 2008, tidspunktet er ikke fastlagt endnu men det vil formentlig være i september eller oktober 2008 over ca. 10 dage. Ideen er at give medlemmer og bestyrelsen et større og mere personligt kendskab til Ghana og Accra og samtidig komme tættere på den virkelighed, som f.eks. vore bedstemødre lever i. Det er naturligvis også ideen at besøge forskellige steder herunder Cape Coast med Elmina Castle, som var et af udskibningsstederne for slaverne før de blev sejlet til Vestindien. Vi har desuden den ide, at vi vil etablere kontakt og måske et konkret samarbejde med HelpAge Ghana og måske forsøge om det er muligt at arrangere nogle overnatning hos private. Der er lige nu mange ideer på bordet, nogle bliver helt sikker til noget, medens andre må lægges til side som ikke realiserbare. Vi har endnu ikke klarhed over hvad en sådan tur vil komme til at koste, men 12.000 er formentlig ikke skudt helt ved siden af, uden at det dog må tages som udtryk for en endelig pris. Vi har heller ikke for nuværende overblik over hvor mange ShAA medlemmer, der kunne tænkes at ville være med, men vi skulle gerne minimum være 10 personer. Den umiddelbare interesse tyder på at det ikke vil blive vanskeligt at samle et sådant antal.

Skulle nogle af jer have lyst til at komme med, vil vi meget gerne have en melding om det, uden at det vil blive betragtet som en tilmelding, men alene som en mere konkret viden om interessen for en sådan studietur. Du kan enten kontakte [Susanne Birkvad Petersen på 44 949 607](mailto:Susanne.Birkvad.Petersen@post3.tele.dk) eller [Gunver Lerche på 35 267 805](mailto:Gunver.Lerche@post3.tele.dk) eller sende en e-mail til Svend Laursen på svel@post3.tele.dk

ShAA medlem af Projektrådgivningen

Vi er nu blevet medlem af Projektrådgivningen, der er en sammenslutning af mere end 200 små og mellemstore NGO'er i Danmark, der alle er engagerede i ulandsarbejde. Projektrådgivningen er et levende forum for udveksling af erfaringer og for åben debat mellem medlemmerne. Projektrådgivningen ønsker at fremme den folkelige og politiske forståelse for de mindre NGO'ers rolle og indsats i den danske udviklingsbistand. Udover rådgivning om hvordan projekter og aktiviteter kan tilrettelægges og muligheder for at søge støtte, kan medlemmerne også få rådgivning om hvordan en forenings strategi kan udvikles og samarbejde med partner i syd kan styrkes.

Desuden administrerer Projektrådgivningen for Danida fleksible støttemuligheder på ulandsområdet målrettet de mindre danske NGO'ere. Derudover tilbydes en lang række gode og vigtige kurser og møder (f.eks. fyraftensmøder) i henholdsvis Århus og København. Som medlem af ShAA har du mulighed for at deltage i disse. Du kan selv gå ind på www.prnngo.dk og se hvilke emner der tilbydes i efteråret 2007, derefter kontakter du Svend Laursen og fortæller hvilke du gerne vil deltage i på vegne af ShAA, hvorefter Svend tilmelder dig. Den eneste forpligtigelse er at du giver en tilbagemelding til bestyrelsen om, hvad du fik ud af at være med. Kurserne og møderne er gratis for medlemmer af ShAA.

ShAA projekt 2008

Som det fremgår af vort strategi papir er det tanken at vi inden udgangen af 2007 skal have grundlaget for det første egentlige projekt klar, således at vi kan fremsende en ansøgning til Projektrådgivningen i begyndelsen af 2008. Udgangspunktet for et sådant projekt er at byg-

ge videre på de erfaringer vi nu får igennem "Bedstemor" projektet. Ideen går i retning af et udviklings projekt for yngre bedstemødre, der har ansvaret for deres børnebørn, og som har en eller anden form for beskæftigelse, som de igennem et udviklings program vil være i stand til at videre udvikle, således de opnår en bedre og mere stabil indtjening og dermed en mere stabil situation for de børn, de har taget ansvaret for. Udover at have fokus på deres beskæftigelse er det tanke at inddrage sundhed og HIV/AIDS samt forbedring af egne kompetencer i forbindelse med deres konkrete beskæftigelse, desuden netværksudvikling blandt bedsteforældre / ældre i lokalområdet i forhold til gensidig støtte til hinanden, måske som en form for afløsning af storfamiliens ansvar for den ældste og yngste generation.

Det er naturligvis meget overordnede ideer og tanker, men udgangspunktet er naturligvis at komme tættere på ShAA's egentlig målsætning om at støtte udsatte børn og unge, og samtidig inddrage nogle af de mange erfaringer og kompetencer som vore medlemmer har. Skulle nogle af jer være interesseret i at være med til at udvikle et sådant projekt oplæg, er det blot at kontakte Svend Laursen. I forbindelse med kommende opgave i Ghana vil Svend undersøge mulighederne for samarbejdspartnere f.eks. HelpAge Ghana.

Bliv medlem af Seniorhænder til Afrika og Asien! Og gør en forskel for 200 kr.

ShAA har brug for de danske seniorer, der er interesseret i at støtte udsatte børn og unge i 3.verden på en anden og mere nærværende måde, end det ellers er tilfældet. Meld dig ind fordi:

- du gerne vil give en hånd til forældreløse børn i Afrika eller Asien
- du gerne vil deltage i mobiliseringsarbejdet, i lokale støttegrupper eller lignende
- du godt kunne tænke dig i kortere eller længere tid at blive direkte involveret i et projekt

Du kan sende en mail til enten Svend Laursen eller Niels Toft med oplysning om navn, adresse, tlf-nr., mailadresse. Du kan også indbetale kr. 200,00 på giro (kort type 73) 82328343 med oplysning om navn og adresse.

ShAA's bestyrelse og adresser:

Svend Laursen (Formand)

Geislersgade 30
2300 København S
Tlf. 32 57 52 72, mob. 20 44 21 02
svl@post3.tele.dk

Gunver Lerche

Hjørringvej 27, 3.tv.
2100 Kbh. Ø
Tlf. 35 26 78 05
gunverl@hotmail.com

Inger Djupdræt

pt. Bangladesh
Strandtoften 2
4850 Stubbekøbing
Tlf. 54 44 13 00
idjupdraet@stofanet.dk

Niels Toft (Næstformand/sekretær)

Rønneparken 22
4700 Næstved
Tlf. 55 73 43 55, mob. 26 80 55 43
ntoft@stofanet.dk

Eva Christensen

Milnersvej 4, 2
3400 Hillerød
Tlf. 48 25 30 60
evac@compaqnet.dk

Niels Bentsen

pt. Bangladesh
Strandtoften 2
4850 Stubbekøbing
Tlf. 54 44 13 00
nbentsen@stofanet.dk

Find Hansen (Kasserer)

Rolighedsvej 10A, st.th.
4300 Holbæk
Tlf. 59 46 05 02
ds1265503@vip.cybercity.dk

Susanne Birkvad Petersen

Worsaaesvej 18
1972 Frederiksberg
Tlf. 44 94 96 07
Birkvad.petersen@hotmail.com

*Dette ShAA-Nyt er redigeret af
Svend Laursen*